

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 14/03/2013
Ares(2013)338244

Vážený pane předsedo,

Komise Vám děkuje za odůvodněné stanovisko týkající se návrhu nařízení Rady o výkonu práva na kolektivní akci v rámci svobody usazování a volného pohybu služeb, který předložila Komise (COM(2012) 130 final).

V květnu 2012 byla v návaznosti na odůvodněná stanoviska přijatá dvanácti vnitrostátními parlamenty, jež představují celkem devatenáct hlasů, použita ve vztahu k uvedenému návrhu Komise „žlutá karta“ podle protokolu č. 2 Smlouvy o fungování EU. Komise argumenty přednesené v odůvodněných stanoviscích vnitrostátních parlamentů pozorně posoudila. Konstatovala, že vyjádřené obavy se týkají zejména přidané hodnoty návrhu nařízení, výběru právního základu, pravomoci EU vydávat právní akty v této záležitosti, důsledků obecné zásady uvedené v článku 2 návrhu nařízení a odkazů na zásadu proporcionality v čl. 3 odst. 4 a ve 13. bodě odůvodnění návrhu nařízení, rovného přístupu k mechanismům řešení sporů a mechanismu včasného varování. Na základě tohoto posouzení Komise neshledala, že by došlo k porušení zásady subsidiarity.

Komise zároveň pečlivě zvážila vyjádřené názory i současný stav debaty o navrhovaném nařízení vedené příslušnými zúčastněnými stranami, zejména Evropským parlamentem a Radou. V této souvislosti došla Komise k závěru, že návrh pravděpodobně nezíská potřebnou podporu, a poté, co o svém záměru informovala vnitrostátní parlamenty a legislativní orgány EU, uvedený návrh dne 26. září stáhla.

Cílem návrhu Komise bylo objasnit obecné zásady a použitelná pravidla na úrovni EU, pokud jde o výkon základního práva na kolektivní akci v rámci volného pohybu služeb a svobody usazování, včetně potřeby sladit je v praxi v přeshraničních situacích. Komise se domnívá, že toho nemohou dosáhnout členské státy samy, a proto je třeba opatření na úrovni Evropské unie.

*Pan Milan ŠTĚCH
Předseda Senátu
Valdštejnské náměstí 17/4
CZ – 118 01 PRAHA 1*

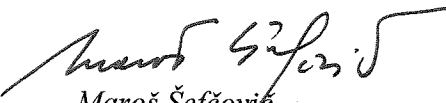
Vzhledem k tomu, že Smlouva v této záležitosti neobsahuje výslovné ustanovení, bylo navrhované nařízení založeno na článku 352 Smlouvy o fungování EU. Je pravda, že čl. 153 odst. 5 Smlouvy o fungování EU vylučuje právo na stávku z okruhu záležitostí, které mohou být regulovány v celé EU s pomocí minimálních standardů prostřednictvím směrnic. Avšak z rozsudků Soudního dvora jasně vyplývá, že skutečnost, že článek 153 se nevztahuje na právo na stávku, nevylučuje kolektivní akce z oblasti působnosti právních předpisů EU.

Komise má za to, že nařízení by představovalo nejvhodnější právní nástroj pro objasnění obecných zásad a pravidel použitelných na úrovni EU s cílem sladit výkon základních práv s hospodářskými svobodami v přeshraničních situacích. Díky přímé použitelnosti by navrhované nařízení snížilo regulační složitost a vyjasněním použitelných pravidel by zajistilo větší právní jistotu pro ty, na něž se vztahují právní předpisy v celé Unii.

Kromě toho by navrhované nařízení uznávalo úlohu vnitrostátních soudů při zjišťování skutkové podstaty a ověřování toho, zda opatření sledují cíle, které představují oprávněný zájem, zda jsou k dosažení těchto cílů vhodné a zda nepřekračují rámec toho, co je k jejich dosažení nezbytné. Rovněž by uznávalo význam stávajících vnitrostátních právních předpisů a postupů pro výkon práva na stávku, včetně stávajících institucí alternativního řešení sporů, které by se návrhem nezměnily ani by jím nebyly jinak dotčeny. Návrh by totiž nevytvářel povinnost zavést na vnitrostátní úrovni takový mechanismus neformálního řešení pracovněprávních sporů, který by mohl vést k určité formě předběžné soudní kontroly nad akcemi odborů (jak bylo naznačeno v Montiho zprávě z roku 2010), ale pouze by stanovil úlohy alternativních mechanismů neformálního řešení sporů, které existují v řadě členských států.

Komise doufá, že uvedené vysvětlení dostatečně objasňuje její postoj k této věci, a těší se na další debatu se Senátem v této i jiných záležitostech.

S úctou

Maroš Šefčovič
místopředseda